

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 74/2010-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. marca 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť K. V., K., zastúpeného advokátkou JUDr. Ľ. V., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 499/02 v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 41/08 z 10. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo K. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 499/02 v období od vydania nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 41/08 z 10. apríla 2008 p o r u š e n é b o l o .

2. K. V. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 700 € (slovom tisíc sedemsto eur), ktoré je Okresný súd Bardejov povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bardejov je povinný uhradiť K. V. trovy konania v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. L. V., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 74/2010-09 z 18. februára 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť K. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 499/02 v období od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 41/08 z 10. apríla 2008 .

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr 209/2010 doručeným ústavnému súdu 18. marca 2010, v ktorom okrem iného uviedol:

«Ústavný súd už vo svojom náleze zo dňa 10. 4. 2008 č. k. II. ÚS 41/08-29 konštatuje, že vzhľadom na opakované zmeny v okruhu účastníkov v priebehu konania i nutnosť nariadenia znaleckého posudku, konanie treba považovať za fakticky zložitejšie. Dodávam, že aj po náleze ústavného súdu zo dňa 10. 4. 2008 došlo k zmene čo do okruhu účastníkov, ktorá bola pripustená uznesením zo dňa 27. 4. 2009.

Úkony vykonané po nadobudnutí právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 41/08 z 10. apríla 2008 (15. 5. 2008) až doposiaľ

6. 5. 2008 - nariadenie termínu pojednávania na deň 30. 7. 2008

10. 6. 2008 - výzva súdu adresovaná práv. zást. žalobcu

20. 6. 2008 - písomné podanie práv. zást. žalobcu, ktorým žalobca okrem iného žiada pripustiť upresnenie označenia žalovaného v 1. rade

23. 7. 2008 - písomné podanie žalovaného O., spol. s r. o., B., ktorým ospravedlňuje z neúčasti na pojednávani a zároveň sa vyjadruje k veci 29. 7. 2008 - písomné podanie žalovaného J. akciová spoločnosť B., B., ktorým ospravedlňuje neúčast' na pojednávani dňa 30. 7. 2008 a zároveň sa vyjadruje k veci

30. 7. 2008 - pojednávanie, ktoré po prednese práv. zást. žalobcu bolo odročené na neurčito za účelom umožniť žalobcovi predložiť súdu listiny, ktoré vo svojom prednese označila jeho právna zástupkyňa a tiež za účelom predvolania a výsluchu znalca (žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k veci v podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 29. 7. 2008 namietal znalcom vypracovaný znalecký posudok)

31. 7. 2008 - úprava sudcu, ktorou sa nariaďuje termín pojednávania na deň 26. 9. 2008

1. 8. 2008 - písomné podanie pr. zástupkyne žalobcu, ktorého prílohu tvoria listiny označené v jej prednese na pojednávani dňa 30. 7. 2008

24. 9. 2008 - písomné podanie žalovaného J. akciová spoločnosť B. v likvidácii, B., ktorým ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávani dňa 26. 9. 2008 a zároveň predkladá vyjadrenie k veci

26. 9. 2008 - pojednávanie odročené na deň 2. 10. 2008 bez prejednania veci. pre neprítomnosť účastníkov konania

30. 9. 2008 - písomné podanie práv. zást. žalobcu spojené so žiadosťou adresovanou súdu zabezpečiť listinu od katastra nehnuteľnosti

2. 10. 2008 - list súdu adresovaný Správe katastra B., ktorým sa žiada listina podľa žiadosti žalobcu

3. 10. 2008 - úprava sudcu, ktorou ruší termín pojednávania nariadený na deň 22. 10. 2008 a to z dôvodu vyčkať na listinu žiadanú od Správy katastra nehnuteľnosti B.

30. 10. 2008 - odpoveď Správy katastra B. na list súdu zo dňa 2. 10. 2008

10. 12. 2008 - opatrenie predsedu súdu, ktorým podľa § 51 ods. 4 písm. d zák. č. 757/2004 Z. z. i rozvrhu práce súdu a z dôvodu preloženia zákonnej sudkyne JUDr. V. Z. na výkon funkcie sudkyne na Krajský súd v Prešove sa vec prideluje sudkyňi JUDr. E. W.

3. 2. 2009 - súd účastníkom konania doručuje odpoveď Správy katastra B. zo dňa 30. 10. 2008 na list súdu zo dňa 2. 10. 2008

6. 2. 2009 - písomné podanie práv. zást. žalobkyne, ktorým žiada o vytýčenie termínu pojednávania

27. 3. 2009 - úprava, ktorou sa nariaduje termín pojednávania na deň 15. 5. 2009

23. 4. 2009 - písomne podanie práv. zást. žalobcu, ktorým žalobca podáva návrh na zámenu účastníkov konania na strane žalovaných

27. 4. 2009 - uznesenie súdu, ktorým pripúšťa žalobcom žiadanú zámenu účastníkov konania na strane žalovaných

5. 5. 2009 - úradný záznam o tom, že znalec telefonicky ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, ktorého termín bol nariadený na deň 15. 5. 2009

14. 5. 2009 - ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní žalovaným E., s. r. o. B.

14. 5. 2009 - písomné podanie, ktorým žalovaný O., spol. s r. o., B. ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní dňa 15. 5. 2009 a zároveň sa vyjadruje k veci

15. 5. 2009 - pojednávanie odročené na žiadosť pr. zástupkyne žalobcu na neurčito za účelom vyžiadania ňou označenej listiny od Správy katastra B.

15. 5. 2009 - list súdu adresovaný znalcovi Ing. R. súdu oznámiť, kedy by sa mohol dostaviť k súdu za účelom jeho výsluchu a adresovaný Správe Katastra B., ktorým sa žiada listina podľa návrhu žalobcu

21. 5. 2009 - písomné podanie práv. zást. žalobcu, ktorým žalobca berie svoju žalobu späť voči žalovaným S. K. a L. H.

10. 6. 2009 - Správa katastra B. predkladá súdom žiadanú listinu

18. 6. 2009 — opatrenie predsedu súdu, ktorým podľa § 51 ods. 4 písm. d zák. č. 757/2004 Z. z. a rozvrhu práce súdu sa vec prideluje na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. S. I., ktorý bol vymenovaný za sudcu Okresného súdu Bardejov namiesto sudkyne JUDr. V. Z., ktorá bola pôvodnou zákonnou sudkyňou v tejto právnej veci a ktorá rozhodnutím Súdnej rady Slovenskej republiky bola dňom 1. 12. 2008 preložená na výkon funkcie sudkyne na Krajský súd v Prešove

6.7. 2009 - písomné podanie znalca Ing. R., ktorým oznamuje možné termíny jeho účasti na pojednávaní

29. 7. 2009 - listy súdu, ktorými vyzýva žalovaných vo vzťahu ku ktorým žalobca vzal svoju žalobu späť, vyjadriť sa či súhlasia so späťvzatím žaloby.

Prekážky postupu súdu podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku

Prekážky postupu súdu v konaní v zmysle citovaných zákonných ustanovení zistené neboli.

Prieťahy, ktoré podľa názoru súdu spôsobil sťažovateľ

Sťažovateľ (žalobca) síce aj naďalej sa zúčastňoval súdom nariadených pojednávaní (až na pojednávanie nariadené na deň 26. 9. 2008, na ktoré sa síce nedostavil, ale ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, súd už pred pojednávaním mu avizoval, že pojednávanie sa bude odročovať), ale aj po právoplatnosti už označeného nálezu ústavného súdu opätovne podal návrh na zmenu účastníkov konania na strane žalovaných (písomné podanie zo dňa 23. 4. 2009) čím, ako to konštatuje ústavný súd už v náleze zo dňa 10. 4. 2008 č. k. II. ÚS 41/08-29 „sám sa na dĺžke konania podieľal“, ale oveľa významnejší podiel na dĺžke konania i možnosti súdu meritórne vo veci rozhodnúť mali opakované žiadosti žalobcu adresované súdu zabezpečiť na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy, napríklad podanie zo dňa 30. 9. 2008 a ktoré v dvoch prípadoch navyše vyvolali potrebu odročiť pojednávanie (pojednávanie dňa 30. 7. 2008 i dňa 15. 5. 2009). V tejto súvislosti je nutné poukázať najmä na ustanovenie § 101 ods. 1 O. s. p. a to aj s prihliadnutím akým dielom na rýchlosť konania a jeho celkovú dĺžku prispel samotný sťažovateľ.

Prieťahy, ktoré boli spôsobené súdom

Konanie vo veci od 15. 5. 2008 t. j. nadobudnutia právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 4. 2008 bolo plynulé a bez prieťahov až do 29. 7. 2009. K prieťahom v konaní došlo v období od 29. 7. 2009 do 12. 3. 2010.

Záver, či zistené prieťahy považujete za zbytočné prieťahy

Prieťah v konaní v období od 29. 7. 2009 do 12. 3. 2010 nemožno považovať za prieťah zbytočný, lebo uvedené obdobie bolo novým zákonným sudcom potrebné na naštudovanie pomerne rozsiahleho spisového materiálu pričom jeho dĺžke je primeraná rozsahu spisového materiálu a faktickej zložitosti veci.

Vzhľadom na uvedené navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietnuť.»

Rovnaké skutočnosti, čo sa týka procesných úkonov účastníkov konania, zistil ústavný súd aj z obsahu spisu okresného súdu, ktorý mu bol predložený na previerku 18. marca 2010.

Právna zástupkyňa sťažovateľa sa k stanovisku okresného súdu vyjadrila podaním doručeným ústavnému súdu 26. marca 2010, v ktorom uvádza:

„Čo sa týka vyjadrenia Okresného súdu Bardejov, ktorý vo svojom vyjadrení k otázkam priesťahov uvádza, že podľa jeho názoru sa sťažovateľ podieľa na dĺžke konania a možnosti súdu meritórneho rozhodnutia, ktoré súd vidí v tom, že žalobca žiada aby súd zabezpečil listinné dôkazy, pričom poukazuje na ust. § 101 OSP, je treba povedať, že listinné dôkazy, ktoré požadoval žalobca nemohol sám zabezpečiť, nakoľko Katastrálny úrad mu tieto odmietol vydať a podľa nášho názoru požadované listiny sú dôležité pre posúdenie veci, či žalovaní mohli a mali vedomosť o tom, že sporná nehnuteľnosť je predmetom súdneho sporu a na základe akých právnych skutočností došlo k výmazu poznámky o priebehu súdneho konania v Katastri nehnuteľností.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priesťahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (napr. IV. ÚS 59/03), pričom „tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 157/02, I. ÚS 76/03). K vytvoreniu „stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (napr. III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu.

1. Pri hodnotení kritéria právna a faktická zložitosť veci ústavný súd už v predchádzajúcom náleze sp. zn. II. ÚS 41/08 z 10. apríla 2008 konštatoval, že „v namietanom konaní ide o žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom žalovaným bol správca konkurznej podstaty akciovej spoločnosti v konkurze. Okruh účastníkov na strane žalovaného sa v priebehu konania viackrát menil. V súvislosti

s uvedeným, ale i nutnosťou nariadenia znaleckého dokazovania možno konanie považovať za fakticky zložitejšie“, čo mohlo mať čiastočný vplyv na doterajšiu dĺžku tohto konania.

2. Ďalším kritériom, ktorým ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 499/02 po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 41/08.

Ústavný súd po podrobnom preštudovaní daného spisu konštatuje, že nezistil také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že sťažovateľ sa podstatným spôsobom podieľal na predĺžení konania v predmetnej veci od vydania nálezu. Sťažovateľ na jednej strane bol aktívny a súčinnosťný a podal aj sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, na druhej strane je tu však potrebné uviesť, že niektoré úkony jeho právnej zástupkyne (napr. späťvzatie žaloby z 12. februára 2008 proti žalovanému v prvom rade), na ktoré okresný súd musel reagovať a ktoré sa ukázali neskôr ako neopodstatnené (na pojednávaní 30. júla 2008 právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala už okresný súd, aby sa už jej podaním nezaoberal), čiastočne prispeli k predĺženiu konania. K tomuto stavu čiastočne prispeli aj *„žiadosti žalobcu adresované súdu zabezpečiť na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy, napríklad podanie zo dňa 30. 9. 2008..., ktoré v dvoch prípadoch naviac vyvolali potrebu odročiť pojednávanie (pojednávanie dňa 30. 7. 2008 i dňa 15. 5. 2009)“*, i jeho návrh na zámenu žalovaných z apríla 2009. Na tieto skutočnosti poukázal i okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti.

Ústavný súd pri hodnotení postupu sťažovateľa (jeho právnej zástupkyne) bral však do úvahy i to, že ako účastník konania nesporne má právo na procesné úkony, ktoré urobil. V dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľom uplatnených procesných právach ústavný súd nezapočítal do doby zbytočných prietáhov v konaní okresného súdu.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, bol postup okresného súdu v období od vydania nálezov ústavného súdu 10. apríla 2008.

Ústavný súd konštatuje, že v konaní okresného súdu sa po náleze vyskytli aj zbytočné prietahy, ale v určitom období bolo jeho konanie málo efektívne a minulo sa svojmu účinku. Okresný súd síce nariaďoval pojednávania (prvé sa konalo 30. júla 2008 bez účasti žalovaných, druhé 26. septembra 2009 sa nekonalo z dôvodu, že žalovaný v prvom rade sa ospravedlnil a vzniesol námietky proti znaleckému posudku, tretie 22. októbra 2008 bolo zrušené a štvrté odročené 15. mája 2009 z dôvodu zabezpečenia dôkazu navrhnutého právnu zástupkyňou sťažovateľa), pritom však nerešpektoval zásadu hospodárnosti konania. Z neúčasti viacerých žalovaných na prvom a poslednom pojednávaní, ktorí sa neospravedlnili, nevyvodil žiadne opatrenia a závery, na ktoré bol oprávnený a povinný podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Procesné úkony okresného súdu boli nekoncentrované, nesústredené a málo efektívne. Dôkazom toho je to, že už prvé pojednávanie odročil pre účely predvolania znalca, ale tohto znalca a ani žalovaného v prvom rade, ktorý sa zúčastnil pojednávania 15. mája 2009, dosiaľ nevypočul, ani ostatných žalovaných k znaleckému posudku, prípadne k iným predloženým dôkazom.

Od pojednávania konaného 30. júla 2008 dosiaľ úkony okresného súdu podľa názoru ústavného súdu teda nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Okresný súd vykonal len jednoduché úkony (pripustil 27. apríla 2009 do konania na strane žalovaných ďalších dvoch účastníkov, vyzval po pojednávaní 15. mája 2009 Správu katastra v B. o zaslanie listinných dôkazov a 29. júla 2009 vyzval žalovaných, či súhlasia so späťvzatím žaloby). Dokonca o späťvzati žaloby právnej zástupkyne sťažovateľa z 20. mája 2009 proti žalovaným vo štvrtom a siedmom rade, ktoré bolo doručené okresnému súdu ešte 21. mája 2009, rozhodol okresný súd až 12. marca 2010, teda takmer po 10 mesiacoch.

Toto obdobie od 30. júla 2008 do prerokovania sťažnosti ústavným súdom (marec 2010) považuje ústavný súd za obdobie nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu bez akejkoľvek zákonnej prekážky (20 mesiacov), ktoré nemožno ospravedlniť. Okresný

súd aj napriek nálezu ústavného súdu nezabezpečil plynulý a efektívny priebeh konania vo veci a v tomto období urobil iba spomínané jednoduché úkony.

Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu prihliadol najmä na skutočnosť, že napriek tomu, že ústavný súd už raz vyslovil, že základné právo sťažovateľa bolo v predmetnom konaní porušené, a súčasne prikázal okresnému súdu vo veci konať, všeobecný súd neorganizoval svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň fyzická osoba obrátila o rozhodnutie (napr. I. ÚS 145/03). Vec je stále na okresnom súde bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Doterajšia dĺžka konania okresného súdu (takmer 9 rokov) preto nemôže byť v žiadnom prípade akceptovaná a ospravedlnená. Všeobecný súd mal venovať postupu v tejto veci zvýšenú pozornosť.

Ústavný súd preto rozhodol, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 499/02 od vydania nálezú ústavného súdu došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Aj napriek tomuto zisteniu však ústavný súd neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal, pretože táto povinnosť mu už bola uložená nálezom sp. zn. II. ÚS 41/08 z 10. apríla 2008.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní

primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 319 €, ktoré odôvodnil dôvodmi uvedenými v sťažnosti.

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého cieľom je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovateľ podľa názoru ústavného súdu musí za daných okolností pociťovať určitú beznádej vo svojej veci, ak okresný súd napriek tomu, že o zbytočných priesťahoch v konaní pred ním už rozhodol ústavný súd, vo veci nekonal, resp. konal bez viditeľného pokroku. Podľa názoru ústavného súdu nemožno pripustiť, aby sa takým spôsobom, aký bol zistený v tejto veci, nerešpektovali a porušovali základné práva účastníka konania vedeného všeobecným súdom. Takýto prístup všeobecných súdov k nálezom ústavného súdu a k odstraňovaniu príčin vedúcich k záverom o porušovaní základných práv účastníkov ohrozuje dôveru občanov k princípom právneho štátu. Vzhľadom na to považoval ústavný súd za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 1 700 €. Ústavný súd pri rozhodovaní čiastočne prihliadal aj na to, že sťažovateľovi už bolo priznané v jeho veci finančné zadosťučinenie ústavným súdom v sume 20 000 Sk v apríli 2008.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. Ľ. V.

Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2009, ktorá bola 721,40 €. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v sume 120,23 € (za jeden úkon právnej služby) a 2 x 7,21 € režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada trov konania predstavuje celkovú sumu 254,88 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2010